धनुश्चिच्छेद तत्तस्य भल्लेन कृतवर्म्मणः । निर्वृत्तशत्रुः कालिङ्गं विव्याध नवभिः शरैः ।
तोमरेणांसदेशे तं निर्व्विभेद कलिङ्गजः । गजेनासाद्य कङ्कं तु गजमङ्गस्य वीर्य्यवान् ।
तोमरेण जघानाङ्गं बिभेदाङ्गस्य तं शरैः । चित्रकस्य स्वफल्कस्य सत्यकस्य महाबलः ।
कलिङ्गस्य तदाऽनीकं नाराचैर्बिभिदुः शितैः । निस्त्रिंशेन द्रुमेणाजौ वङ्गराजस्य कुञ्जरं । ६६५०
जघान रामः संक्रुद्धो वङ्गराजस्य संयुगे । तं हत्वा रथमारुह्य धनुरादाय वीर्य्यवान् ।
सङ्कर्षणो जघानोग्रैर्नाराचैः कैशिकान् बहून् । षड्भिर्निहत्य कारूषान् महेष्वासान् स वीर्य्यवान् ।
शतं जघान संक्रुद्धो मागधानां महाबलः । निहत्य तान्महाबाहुर्ज्जरासन्धं ततोऽभ्ययात् ।
तमापतन्तं विव्याध नाराचैर्म्मागधस्त्रिभिः । तं बिभेदाष्टभिः क्रुद्धो नाराचैर्म्मुषलायुधः ।
चिच्छेद चास्य भल्लेन ध्वजं हेमपरिष्कृतं । तद्युद्धमभवद्घोरं तेषां देवासुरोपमं । ६६५६
सृजतां शरवर्षाणि निघ्नतामितरेतरं । गजैर्गजाः सुसंक्रुद्धाः सन्निपेतुः सहस्रशः ।
रथैरथाश्च संरब्धाः सादिभिश्चापि सादिनः । पदातयः पदातीनां शक्तिचर्म्मासिपाणयः ।
छिन्दन्तश्चोत्तमाङ्गानि विचेरुर्युधि ते पृथक् । असीनां पात्यमानानां कवचेषु महास्वनः ।
शराणां पततां शब्दः पक्षिणामिव शुश्रुवे । भेरीशङ्खमृदङ्गानां वेणूनाञ्च मृधे ध्वनिं ।
जुगूह घोषः शस्त्राणां व्याघोषश्च महात्मनां । ६६६०
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि रुक्मिणीहरणे सप्तदशाधिकशततोऽध्यायः ॥ ११७ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ कृष्णेन ह्रियमाणां वै रुक्मी श्रुत्वा तु रुक्मिणीं । प्रतिज्ञामकरोत् क्रुद्धः समक्षं भीष्मकस्य तु ।
अहत्वा युधि गोविन्दमनानीय च रुक्मिणीं । कुण्डिनं न प्रवेक्ष्यामि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ।
आस्थाय स रथं वीरः समुदग्रायुधध्वजं । जवेन प्रययौ क्रुद्धो बलेन महता वृतः ।
तमन्वयुर्नृपाश्चैव दक्षिणापथवासिनः । क्राथोंऽशुमान् श्रुतर्व्वा च वेणुदारिश्च वीर्य्यवान् ।
भीष्मकस्य सुताश्चान्ये स्यन्दनैरथिनाम्बराः । क्रथकैशिकमुख्याश्च सर्व्व एव महारथाः । ६६६४
ते गत्वा दूरमध्वानं सरितं नर्म्मदामनु । गोविन्दं ददृशुः क्रुद्धाः सहैव प्रियया स्थितं ।
अवस्थाप्य च तत्सैन्यं रुक्मी मदबलान्वितः । चिकीर्षन् वैरथं युद्धमभ्ययान्मधुसूदनं ।
स विव्याध चतुःषष्ट्या गोविन्दं निशितैः शरैः । तं प्रत्यविध्यत्सप्तत्या बाणैर्युधि जनार्द्दनः ।
यतमानस्य चिच्छेद ध्वजञ्चास्य महाबलः । जहार च शिरः कायात्सारथेस्तस्य वीर्य्यवान् ।
तं कृच्छ्रगतमाज्ञाय परिवव्रुर्ज्जनार्द्दनं । दाक्षिणात्या जिघांसन्तो राजानः सर्व्व एव हि । ६६७०
तमंशुमान्महाबाहुर्विव्याध नवभिः शरैः । श्रुतर्व्वा पञ्चभिः क्रुद्धो वेणुदारिश्च सप्तभिः ।
ततोऽंशुमन्तं गोविन्दो बिभेदोरसि वीर्य्यवान् । निषसाद रथोपस्थे व्यथितः स नराधिपः ।
श्रुतर्व्वणो जघानाश्वांश्चतुर्भिश्चतुरः शरैः । वेणुदारिर्ध्वजं छित्त्वा भुजं विव्याध दक्षिणं ।
तथैव च श्रुतर्व्वाणं शरैर्विव्याध सप्तभिः । शिश्रिये च ध्वजं क्रान्तो न्यसीदच्च व्यथान्वितः ।